

هفت پرده از قتل عام دهشتناک ارامنه در کتاب «نسل کشی ارمنیان» به کوشش ایساک یونانسیان

به نوشته این کتاب در سال ۱۹۱۵م، ۹۱۳ کلیسای فعال در عثمانی وجود داشت که از آن تعداد، امروز ۴۶۴ کلیسا کاملن تخریب و محو شده و تعداد ۲۵۲ کلیسا در حال تخریب کامل و ۱۹۷ کلیسا نیز نیمه مخروبه می‌باشد.

به گزارش «محبت نیوز» کتاب نسل کشی ارمنیان، ریشه‌ها و پیامدها (۱۹۱۵-۱۹۲۳م) به کوشش ایساک یونانسیان، پژوهشگر مسائل قفقاز و ترکیه در ایران به چاپ رسیده است. ایساک یونانسیان متولد ۱۳۵۵ در شهر رشت است. وی پژوهشگر مسایل قفقاز و ترکیه است و در این حوزه تألیفات و مقالات متعددی را به چاپ رسانده است.

آن چه در ادامه مطالعه می‌کنید بخش‌هایی از این کتاب است که توسط نشر ثالث به طبع خواهد رسید.

به نوشته نشریه ملت و دولت و به نقل از کتاب نسل کشی ارمنیان، به دنبال کشتارهای ارمنی‌ها در امپراتوری عثمانی، مباحثی نیز از سوی جامعه ارامنه و دولت ارمنستان مطرح است که تحت عنوان پیامدهای حاصل از نسل‌کشی مطرح شده و با گذشت بیش از یک صد سال هنوز حل نشده باقی مانده است. در ادامه و در هفت پرده به این پیامدها پرداخته شده است.

پرده اول: نابودی یک نسل از بهترین متفکرین، نویسندگان، شعرا و روشنفکران ارمنی
اولین حلقه از کشتارهای ارمنیان در امپراتوری عثمانی با دستگیری و اعدام حدود ۱۲۵۰ نفر از رهبران، نویسندگان، اندیشمندان، شعرا و سیاستمداران ارمنی در شب ۲۳ آوریل ۱۹۱۵، در استانبول آغاز شد این موضوع موجب شد تا نسلی از بهترین متفکران و نویسندگان ارمنی نیز از بین بروند و جامعه ارامنه دچار فقدان رهبری و تحلیل گردد.

پرده دوم: کاهش جمعیت ارمنیان در سرزمین‌های ارمنستان غربی.
مورخان ارمنی و اروپایی بر اساس آمارهای رسمی حکومت عثمانی و داده‌های ثبت شده در کلیساها که

تولد، ازدواج و مرگ را در جامعه ارمنی ثبت می‌کردند، جمعیت ارمنیان امپراتوری عثمانی را تا قبل از سال ۱۹۱۵م، ۰۰۰/۶۰۰/۲ نفر زکر می‌کنند. در حالی که پس از سال ۱۹۲۳م، این رقم به ۶۰۰۰۰ نفر کاهش یافته است. از این رو، ارمنیان معتقدند بیش از ۵/۸ میلیون نفر در جریان نسل‌کشی کشته و بیش از ۰۰۰/۶۰۰ هزار نفر نیز مجبور به مهاجرت شده‌اند، این در حالیست که مورخان ترکیه ارقامی بسیار پایین‌تر از آن را ارائه می‌کنند. در سال ۲۰۰۸ م. مراد بردک‌چی، مؤرخ و روزنامه نگار، بخش‌هایی از مدارک شخصی طلعت پاشا را منتشر کرد.

بر اساس آماری که طلعت پاشا در یادداشت‌های روزانه خود نوشته، ۱,۱۵۰,۰۰۰ ارمنی بین سالهای ۱۹۱۵ تا ۱۹۱۷م. در امپراتوری عثمانی ناپدید شده‌اند.

پرده سوم: تصاحب کامل سرزمین‌های ارمنی

در سال ۱۹۲۰م، هنگامی که معاهده سور به امضاء متفقین (روسیه، بریتانیا و فرانسه) از یک طرف و امپراطوری عثمانی از طرف دیگر رسید، مقرر شد تا جمهوری مستقل ارمنی در ناحیه آناتولی شرقی ایجاد شود. طبق ماده ۸۸ معاهده سور دولت عثمانی می‌بایست ناحیه آناتولی شرقی یا شش ولایت ارمنی‌نشین عثمانی را تخلیه و استقلال جمهوری ارمنستان مستقل را به رسمیت می‌شناخت. اما با خروج نیروهای روسیه از خاک این امپراطوری و تشکیل اتحاد جماهیر شوروی که موجب از میان رفتن استقلال ارمنستان شرقی نیز شد، مفاد این معاهده هرگز به اجرا نشد.

پرده چهارم: مصادره اموال و دارایی‌های ارمنیان

با برآوردی ساده که در سال ۱۹۲۱م. در جریان کنفرانس صلح پاریس صورت گرفت، مشخص شد که بسیاری از ابنیه تاریخی، فرهنگی، مدارس، منازل مسکونی، کارخانجات و شرکت‌های متعلق به ارمنه در جریان این واقعه با ارزش تقریبی ۳۲۶ میلیارد دلار امروز مصادره شده است.

پرده پنجم: انتقال اجباری کودکان یتیم شده به خانواده‌های غیرارمنی و ترک اجباری مسیحیت

یکی دیگر از تبعات نسل‌کشی ارمنیان را می‌توان به بازماندگان و کودکان یتیم ارمنی اشاره کرد که پس از نسل‌کشی ارمنیان به خانواده‌های غیرارمنی فروخته شدند. در حد فاصل سال‌های ۱۹۱۴ تا ۱۹۲۲م. در جریان نسل‌کشی بیش از ۵۰۰ هزار کودک ارمنی نیز کشته شده‌اند. عده‌ای نیز که جان سالم به در بردند. اما نتوانستند از امپراطوری عثمانی فرار کنند، به عنوان برده و کلفت به خانواده‌های غیرارمنی فروخته شدند.

بر اساس گزارش‌های سازمان‌های بین‌المللی حمایت از زنان و کودکان که پس از جنگ جهانی اول منتشر شده بیش از سی هزار کودک ارمنی در بازار برده‌فروشی معامله شده تا به عنوان نوکر در حرمسراها و کارگر به کار گرفته شوند. در این خصوص زندگی‌نامه بیش از دو هزار دختر و پسر یتیم که بعدها توسط صلیب سرخ جهانی، انجمن‌های خیریه آمریکا و اروپا و سربازان متفقین از خانه‌های غیرارمنی و همچنین پنهان شده در جنگل‌ها، جمع‌آوری و از عثمانی منتقل شدند، در سازمان ملل متحد ثبت شده است.

در مجموع، طبق گزارش مؤسسات امریکایی و اروپایی بیش از ۱۱۰ هزار یتیم ارمنی از عثمانی نجات یافتند که در یتیم‌خانه‌های سوریه، لبنان، عراق و کشورهای اروپایی و امریکایی اسکان داده شدند.

پرده ششم: تخریب و نابودی ابنیه تاریخی، فرهنگی و باستانی ارمنه
در خصوص تخریب بناهای تاریخی نیز باید گفت طبق گزارش سازمان یونسکو از ۳۲۰۰ ابنیه باستانی و تاریخی متعلق به ارمنه بیش از نیمی از آنها تخریب شده‌اند.

با نگاهی به این گزارش می‌توان فهمید که در سال ۱۹۱۵م، ۹۱۳ کلیسای فعال در عثمانی وجود داشت که از آن تعداد، امروز ۴۶۴ کلیسا کاملن تخریب و محو شده و تعداد ۲۵۲ کلیسا در حال تخریب کامل و ۱۹۷ کلیسا نیز نیمه مخروبه می‌باشد. کارشناسان امور نسل‌کشی معتقدند که ارمنه علاوه بر نسل‌کشی فیزیکی، دچار نسل‌کشی فرهنگی نیز شده‌اند.

پرده هفتم: تحریف تاریخ، تغییر اسامی شهرها و روستاهای باستانی ارمنستان
دولت‌های متوالی ترکیه، شروع به تحریف و تغییر اسامی مکان‌ها در سرزمین‌های ارمنی کردند. دولت عثمانی پس از نسل‌کشی ارمنه، در ۱۹۱۵م. اقدام به از بین بردن تمامی آثاری که از ارمنه در دوران‌های مختلف تاریخی در این منطقه به وجود آمده بود، کردند. از جمله این اقدامات تغییر اسامی اراضی اشغالی از ارمنی به ترکی است به نحوی که اسامی ارمنی یپراد، آرازانی، برکریگُگووید، آارات، به کارا سو، موراد سو، مالازگیرد، بایازید و آغریداغ تغییر داده شده است.